

KOMENDA GŁÓWNA POLICJI

Pełnomocnik Komendanta Głównego Policji ds. Ochrony Praw Człowieka

ul. Puławska 148/150, 02-514 Warszawa; tel. (22) 60 122 58; fax (22) 60 119 04

Gpc - 347/296/10

Warszawa, dnia 7 czerwca 2010 r.

Pan

dr Adam Bodnar

Sekretarz Zarządu

Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia nr 1109/2010/37058(T)/PSP/IP z dnia 4 maja 2010 roku, w którym działając w następstwie wyroku Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2010 roku - w sprawie *Wasilewska i Kałucka przeciwko Polsce* (skarga nr 28957/04 oraz 33406/04), zwrócił Pan uwagę na konieczność wyjaśnienia kwestii, kto ponosi odpowiedzialność za śmierć, jaka nastąpiła na skutek przeprowadzonej operacji policyjnej, uprzejmie przedstawiam stanowisko Policji w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z obowiązującym prawem przypadki podejrzenia złamania prawa przez funkcjonariuszy Policji badane są przez organy prokuratury oraz niezawisłe sądy. Prawomocne orzeczenia w tym zakresie są dla Policji wiążące, a ich ostateczność ma również przełożenie na postępowania dyscyplinarne prowadzone w Policji, których wynik uzależniony jest w znaczącej części również od werdyktu prokuratury lub sądu.

W sprawie, w której zapadł wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, kwestia ewentualnego nadużycia uprawnień przez Policję badana była przez Prokuraturę Okręgową w Łodzi i Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim. Zarówno prokuratura jak i sąd nie dopatrzyły się nieprawidłowości. Prokuratura postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2003 roku sygn. akt VI D. 37/03 umorzyła śledztwo w sprawie:

- Spowodowania zgonu Przemysława Kałuckiego w dniu 23 sierpnia 2002 r. w Spale tj. czynu z art. 231 kk w zw. z art. 155 kk, wobec niepopelnienia przestępstwa,
- Spowodowania obrażeń ciała u Grzegorza Bakuły w dniu 23 sierpnia 2002 r. w Spale tj. czynu z art. 231 kk w zw. z art. 156§1 pkt 2 kk, wobec niepopelnienia przestępstwa.

Natomiast sąd postanowieniem z dnia 25 lutego 2004 r. sygn. akt II Ko1 232/03, utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie prokuratury uznając, iż rozstrzygnięcie o umorzeniu śledztwa znajduje swoje podstawy w zgromadzonym materiale dowodowym, który został oceniony prawidłowo. Ustalenia te były wiążące dla Policji.

Według posiadanych informacji strona polska reprezentowana była przed Trybunałem przez Pełnomocnika Ministra Spraw Zagranicznych do spraw postępowania przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka. Policja nie miała wpływu na postępowanie Pełnomocnika.

Nadmienić należy, że polska Policja nie była stroną w postępowaniu przed Trybunałem oraz że Policja nie posiada kompetencji do realizacji orzeczeń Trybunału, w tym zmiany praktyki postępowania Państwa w tej dziedzinie. Ponadto organy Policji nie są uprawnione do badania sprawy zakończonej prawomocnym wyrokiem sądu w kontekście odpowiedzialności karnej funkcjonariuszy Policji biorących udział w tym zdarzeniu. W przedmiocie ewentualnego wszczęcia postępowania dyscyplinarnego policjantom biorącym udział w akcji, kierującym akcją i nadzorującym do zadanie, zachodzą przesłanki ujemne związane z upływem czasu wskazanego w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 roku o Policji.

W ramach działań strefowych, wnioski i uwagi wynikające z wyroku Trybunału zostały omówione na jednej z odpraw służbowych z kierownikami jednostek i komórek organizacyjnych Policji z terenu Komendy Wojewódzkiej Policji w Łodzi. Problematyka dotycząca oceny działań policjantów w ramach przedmiotowej akcji, w tym w szczególności w odniesieniu do podstaw, warunków oraz zasad użycia broni palnej ujęta będzie w trakcie planowania zajęć doskonalenia zawodowego dla funkcjonariuszy.

Dokumentacja z ustaleń podjętych w opisywanej sprawie została przekazana między innymi do Biura Prawnego Komendy Głównej Policji w celu wypracowania stanowiska w zakresie ewentualnej zmiany przepisów, których stosowanie zdaniem Trybunału narusza prawa człowieka. Poza tym treść orzeczenia Trybunału, zostanie przekazana komendantom wojewódzkim i Stołecznemu Policji, komendantom szkół Policji oraz dyrektorom biur KGP, celem wykorzystania służbowego, w szczególności w zakresie prowadzenia szkoleń z użycia broni palnej przez policjantów.

Policja ma pełną świadomość, że w dramatycznych okolicznościach zginął człowiek. Bez względu na to, jaki status społeczno - zawodowy posiada człowiek – czy jest funkcjonariuszem Policji, czy też osobą podejrzaną o popełnianie przestępstw lub też osobą postronną ginącą w wyniku nieszczęśliwego splotu okoliczności, pragnę Pana zapewnić, że na tego typu sytuacje Policja zawsze spogląda z ubolewaniem, gdyż podstawowym zadaniem naszej instytucji jest ochrona wszystkich ludzi bez względu na to, jaką drogę w życiu obrali. Pragnę również zapewnić, że użycie broni przez policjantów w trakcie realizacji zadań służbowych stanowi zawsze środek ostateczny.

z poważaniem,

PEŁNOMOCNIK
Komentanta Głównego Policji
do Ochrony Praw Człowieka

podinsp. Marcin WYDRA

Wyk. w 2 egz.

Wysłano pocztą

1 egz. - adresat

2 egz. - a/a